

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Biuro Redakcji i Administracji ulica Podwale 3. — **Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa** ul. Czarnieckiego 12. **Ekspedycja** do nabycia w Ekspedycji ul. Czarnieckiego 12, w biurze dzienników **S. Sokolowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurze dzienników i trafikacji. — **Listy należy frankować.**

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — **Konto P.K.O. Nr. 141.000.** **Telefon Redakcji Nr. 192.** — **Telefon Administracji Nr. 73.**

Cena egzemplarza
 w miejscu
 i na prowincji

20 Mk.

PRENUMERATA:

we i wowie bez dostawy	440-- Mk
we Lwowie z dostawą	500-- Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	550-- Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650-- Mk

Wszytkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8-2 i 5-7; biuro S. Sokolowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Nasze odszkodowania.

Pod powyższym tytułem ukazał się na wstępnych szpaltach nr. 23. „Gazety Lwowskiej” z dn. 28. stycznia r. b. przekonujący swą argumentacją artykuł p. J. Siemieńskiego, omawiający sprawę niezasadzonych na rzecz Austrii pretensji do naszego skarbu, i wzywający opinię publiczną do zajęcia się słusznym przeciwstawieniem artykułowi 208 traktatu w St. Germain, nakazującym Polsce płacić „za odziedziczone po Austrii dokupione dobra rządowe (?)”

Tak fikcyjnych żądań i Maciawelskich wymagań, można się było spodziewać wyłącznie od wiecznie zachłannych i nigdy niezaspokojonych Niemców na cudze dobro pożądlivości.

Jeżeli bowiem austriacki rachunek wykazuje rzekome plusy, odziedziczone przez Polskę w dobrach rządowych, jakoby dokupionych w zabranej części polskiego terytorium przez były skarby monarchii habsburskiej, to w odpowiedzi na zupełnie niespodziewane niemieckie eksperymenty, rachunek nasz powinien być ścisłym, opartym na rzeczywistej prawdzie, i niezem niezaprzeczonej sprawiedliwości.

Ze dobra polskie koronne i rządowe obejmowały sobą ogromne połacie całego kraju, o tem doskonale wszystkim wiadomo. W stosunku zaś do tego, cośmy otrzymali w spadku po nieboszczej Austrii, możemy tylko skonstatować znamowicie nie wielkich części polskich nieruchomości skarbowych narodowych na rzecz metropolii czysto austriackiej i na latifundja, zakupywane w prowincjach przez Niemców zamieszkałych.

Bezpośrednio po odbytej sześciolietniej kwadrantanie w Syberji wschodniej, byłem w roku 1870, a więc 52 lat temu wstecz zatrudniony przez cały rok przy zarządzie ekonomicznym dóbr ziemskich Medenice z przyległościami, niedaleko Drohobycza położonych. Dobra te, jako tak zwane „pokameralne”, a zatem stanowią dawną królewską szczytność polską, zostały na krótko przedtem przez rząd austriacki za bezcen sprzedane spółce: **Kollischer & Frenkel**, a składały się: z browaru w Medenicach, z prawa poboru propinacji z 7 czy 8 wsi do medenickiego klucza należących, z 5.000 morgów lasu w Bileczy, z 800 czy 900 morgów doborowego wysokopiennego (materiałowego) lasu w Letni, i paruset morgów lasu w Radeliczu. Ponadto z 1800 morgów znakomych naddniestrzańskich tak służących do dwurazowego corocznie pokosu, z których trawę licytowano w parcelach 5-morgowych licznym przyjeżdżnym włościanom, nawet z najdalszych od Medenic okolic. Gospodarstwa rolne absolutnie nie było, gdyż rząd austriacki obrzynie pola, do rzeczony królewskiej szczytności należące, rozparcelował pod czysto niemieckie osady, istniejące do dzisiaj pod nazwami: Königsau, Josefsberg, Brigidan, Ugartsberg i Neudorf, których mieszkańcy, jako zawsze wrogo usposobieni do Polski, jedynie tylko posługiwali się i posługują niemieckim szwargotem. Za mojego pobytu w Medenicach pokazywano jeszcze bardzo stara, kolosalnych rozmiarów lipę, pod której konarami miała, według istniejących podówczas tradycji, siadywać królowa Bona. Również istniał jeszcze niedaleko dworu oparkantony staw, okalający małą, piękną sajkę, do którego rzeczona monarchia zapomocą łodzi się dostawała,

i tam w zupełnej ciszy spędzała czas na kontemplacji i czytaniu.

A ileż to takich dóbr polskich, skarbowych i królewskich, w tenże sam lub podobny sposób — rząd austriacki musiał przeżyłować, albo rozdać tytułem nagrody swoim zasłużonym w polakożerstwie dygnitarzom?

Słuszne i urówne poszukiwania, mogą tylko sprawę tę należyte wyświecić, i wykazać jakimi drogami rząd zaborec w swoich grabieżach u nas postępował.

Czysto niemieckie osady, jak Unterbergen przy Podbereżcach, Weinbergen obok Wünnik, Ottenhausen około Małczyce, Weissenberg przy Dobrostanach, Kaltwasser przy Zimnej Wodzie pod Lwowem, Müllersdorf pod Gródkiem, Schönthal obok Domażuru, Einsiedel w okolicy Szczerca i liczne setki kolonii nawskroś niemieckich, rozsiągniętych po całej wschodniej i zachodniej Galicji, azaż nie również nie zostały utworzone na zabranych przez Austrię gruntach rządowych polskich, lub do korony należących?

Czy może pociągnięci będą do odpowiedzialności ci szwabscy antynarodowi koloniści, przymusowo z glebi Niemiec nastani do Polski dla żywienia się polskim chlebem, i dla prześladowania naszej narodowości?

Czyż potrafimy zdobyć się na zbadanie naszych archiwów z czasów przedrozbiorowych —

na wyszukanie dokładnych i szczegółowych, spisów naszego ziemskiego posiadania w wielkich własnościach leśnych i rolnych, stanowiących nasz skarby narodowy?

Azaż w braku takich dowodów i długości czasu niezbędnego do przewertowania archiwów, nie byłaby wskazana krótsza droga rozesłania wiodzących urzęd. we wszystkie miejscowości, gdzie tylko znajdują się osiedla niemieckie, ostent. dokładnego i szczegółowego zbadania po okolicznych wsiach, do kogo przed powstaniem obecnych kolonii należały grunta przez Niemców zajmowane, i jakim prawem rząd austriacki śmiał na nich kolonizować wiecznie nam wrogli żywioł?

Wtedy dopiero okazało się, że fikcyjne żądanie odszkodowania dla Austrii przez Polskę, jest niestyczanem w dziejach profitem — jest pretensją tych, którzy ogolociwszy skarby polski jego naturalnych bogactw pragną jeszcze w końcu zmniejszyć nas materialnie do szczytu, a to właśnie w chwili gdy my — Polacy — zubożeni wszechstronnie przez zaborców, powinnismy z całą energią się domagać:

— Zapłaćcie rachunkowo za wszystko, co prawem kaduka zostało przez was w Polsce zabawianem!

Kazimierz Ziomekiewicz.

Z obrad Sejmu Wileńskiego.

Posiedzenie konwencji seniorów. — Wybór marszałka.

Wilno. (PAT.). Na wczorajszym posiedzeniu konwencji seniorów ustalono porządek dzienny wczorajszego posiedzenia. Najważniejszym punktem porządku dziennego Sejmu jest dyskusja nad regulaminem oraz wybór marszałka Sejmu.

Wilno. (PAT.). Wczorajsze posiedzenie Sejmu wileńskiego otworzył o godz. 17:20. Ks. arcybiskup Hryniewicz, który po krótkim przemówieniu oddał przewodnictwo posłowi Falewiczowi (zespół stronnictw narodowych). Po odczytaniu porządku dziennego przewodniczący zarządził wybór marszałka Sejmu. Sekretarz Zaieski odczytał odnosny artykuł regulaminu. Późem przystąpiono do głosowania. W pierwszym głosowaniu największą ilość głosów otrzymali Bańkowski (45) Lukociewski (34), Wedziagolewski (26). Przed przysta-

pieniem do drugiego głosowania przewodniczący zarządził 10-minutową przerwę. Poza to narady Rad Ludowych z lewicą celem przeprowadzenia ilości głosów otrzymał Bańkowski (45) — Lukociewski (34).

Wilno. (PAT.). W drugim głosowaniu marszałka Sejmu największą ilość głosów otrzymali Bańkowski (40), Lukociewski (34), a Wedziagolewski 27 głosów. Po 10-minutowej przerwie zarządził trzecie głosowanie między dwoma kandydatami. W wyniku głosowania p. Bańkowski otrzymał 58 głosów, Bańkowski 45. Kartki oddano białe. W ten sposób marszałkiem wybrany został p. Lukociewski.

Wilno. (PAT.). Marszałek Sejmu wileńskiego p. Antoni Lukociewski urodził się 8. sierpnia 1857

Mleko kondensowane
Makę oferuje Ryż
loco Gdańsk z pierwszej ręki
GEORG SCHMIDT wdowa
GDANSK, SANDGRUBE 27.

Adres telegr.: CATEGA.

Telefon 3487.

w powiecie oszmiańskim gminy sołskiej. Gimnazjum ukończył w Wilnie w r. 1904. studia wyższe rozpoczął na uniwersytecie w Warszawie. — następnie przeniósł się do Moskwy, gdzie w roku 1911 ukończył wydział fizyczno-matematyczny z dyplomem pierwszego stopnia. — Pracę zawodową nauczycielską rozpoczął w Wilnie w gimnazjum prywatnym. Po 3-tygodniowym pełnieniu obowiązków został jednak usunięty przez kuratora okręgu naukowego Ostrowskoma, jako „katolik, pochodzenia polskiego. Po zwolnieniu się z armii rosyjskiej w roku 1911, rozpoczął pracę naukową fizyki i matematyki w szkole realnej w Kamieńskiej Stolicy i na tem stanowisku przebył do roku 1918. Podczas pobytu w Kamieńskiej Stolicy sprawował funkcje wiceprezesa Polskiego Towarzystwa pomocy ofiarom wojny. Pracując na tem stanowisku, zorganizował w Kamieńskiej Stolicy szkołę i ochronkę dla dzieci uchodźców. W czerwcu roku 1918 wraca do Ojczyzny i osiada w Oszmianie, gdzie, zamieścił założenie pierwszej średniej szkoły polskiej i od października tego roku poświęca się całkowicie pracy oświatowej i społecznej. W roku 1919 wybrany zostaje prezesem Rady opiekuńczej pow. oszmiańskiego, a następnie obejmuje funkcje inspektora w tym powiecie.

FORMA ORZECZENIA STRONNICTWA LUDOWEGO.

Wilno. (PAT.). Projekt formuły orzeczeniowej opracowany przez Polskie Stronnictwo ludowe brzmi: W Imię Boga Wszechmogącego Sejm w Wilnie, wolną i powszechną wolą ludności Ziemi Wileńskiej powołany, pełnią praw do stanowienia o losach tej ziemi posiadający, zebrany po półtorawiekowej niewoli w warunkach niczem nieskrępowanej swobody, składając hołd ofiarnym bojom narodu toczonym za wolność, całość i niepodległość Polski, męstwu i poświęceniu żołnierza polskiego, geniuszowi syna tej ziemi Józefa Piłsudskiego, bohaterskiemu czynowi generała Żeligowskiego, na posiedzeniu z dnia . . . w imię prawa narodów do stanowienia o sobie, w imię najświętszych naszych tradycji, w imieniu ludności tej ziemi, jej żyjących i przyszłych pokoleń, mając na celu zabezpieczenie jej wolności, wszechstronnego duchowego i materialnego rozwoju, uroczyste postanawia: 1. Panowanie Rosji na rdzennej Ziemi Wileńskiej przez z górą 100 lat zbrojną przemocą, na gwałcie i sile oparte, a ofiarą i męstwem żołnierza polskiego obalone, raz na zawsze ustaje. 2. Ustają też wszystkie z tego tytułu płynące pretensje Rosji do tych ziem niezależnie od tego, czy będą one przedstawione przez Rosję carską, sowiecką czy jakąkolwiek inną. 3. Unieważnia się wszelkie wypływające z faktu dzierżenia przemocą tych ziem przez Rosję traktaty, w szczególności zaś traktat litewsko-bolszewicki z 12. lipca 1920, jako akt rozporzą-

dzania Ziemi Wileńskiej poza wolą i wbrew woli ludności. 4. Ziemia Wileńska przed 100 laty gwałtem oderwana od Rzeczypospolitej, Polskiej, a stanowiąca ongiś jej integralną i nierozdzielną część, łączy się ponownie z Rzeczypospolitą Polską pod jedną wspólną władzą suwerenną. 5. Sejm w Wilnie wzywa Sejm ustawodawczy i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do przyjęcia władzy suwerennej nad Ziemią Wileńską dla wcielenia w życie uchwały niniejszej jako wyraz nie-

złomnej woli Sejmu Wileńskiego przyłączenia Ziemi Wileńskiej do Polski w sposób prawny i nie wzbudzający żadnej wątpliwości. Sejm wybierze specjalną delegację, która poza załatwieniem czynności związanych z formalnym zjednoczeniem z Rzeczypospolitą Polską, złoży przed Sejmem sprawozdanie, fakt ponownego, trwałego przyłączenia się z Rzeczypospolitą Polską przedstawi Sejmowi do zatwierdzenia.

Formuła orzeczeniowa Rad Ludowych. Delegacja Wileńska do Sejmu Rzeczypospolitej

Wilno. (PAT.). Projekt formuły orzeczeniowej, opracowanej przez Radę Ludową, brzmi: „W Imię Boga Wszechmogącego Sejm w Wilnie, wolną i powszechną wolą ludności Ziemi Wileńskiej powołany, mający wyłączne i nieograniczone prawo i możność stanowienia o jej losach, wybrany po półtorawiekowej niewoli w warunkach niczem nieskrępowanej swobody, składając hołd ofiarnym bojom narodów stoczonym za wolność i niepodległość Polski, męstwu i poświęceniu żołnierza polskiego, geniuszowi syna tej ziemi Józefa Piłsudskiego, bohaterskiemu czynowi generała Żeligowskiego w imię prawa narodów do stanowienia o sobie, w imię najświętszych naszych tradycji i w imieniu ludności tej ziemi, jej żyjących i przyszłych pokoleń, mających na celu zabezpieczenie jej wolności i wszechstronnego duchowego i materialnego rozwoju, uroczyste stwierdza i stanowi:

Ziemia Wileńska jest bezwarunkowo i bez zastrzeżeń integralną i nierozdzielną częścią Rzeczypospolitej Polskiej. Rzeczypospolita Polska posiada opartą na nieprzedawnionych prawach i woli reprezentowanej przez Sejm ludności bezsprzeczną i wyłączną zwierzchność nad Ziemią Wileńską. Władze Rzeczypospolitej Polskiej posiadają jedyne i wyłączne prawo stanowienia o prawach i urządzeniach Ziemi Wileńskiej. **Roszczenia do Ziemi Wileńskiej, zgłoszone przez Rosję i Rosjan, jako oparte na gwałcie, rozbiorach Polski i długoletnim ucisku odrzucamy i raz na zawsze uchylamy.** Wszelkie roszczenia do Ziemi Wileńskiej, zgłoszone przez Litwę Kowieńską, a szczególnie wypływające z traktatu litewsko-bolszewickiego z 12.

lipca 1920, jako sprzeczne z wolą ludności i prawem narodów do stanowienia o sobie odrzucamy i raz na zawsze uchylamy.

Sejm w Wilnie wzywa Sejm Ustawodawczy i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do natychmiastowego przystąpienia do wykonywania praw i obowiązków wypływających z tytułu zwierzchności Rzeczypospolitej Polskiej nad Ziemią Wileńską. W szczególności Sejm wzywa Rząd Polski do wyznaczenia generalnego komisarza Rzeczypospolitej dla przejęcia władzy z rąk Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej i przeprowadzenia ujednostajnienia praw i urzędów tego kraju z całością Rzeczypospolitej Polskiej. Wzywamy Rząd Polski i Sejm Ustawodawczy do natychmiastowego wprowadzenia posłów Ziemi Wileńskiej do Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej. Stwierdzamy z żalem, że części ziemi naszej pozostające dotąd pod obcym jarzmem nie miały możliwości wybrania przedstawicieli, aby razem z nami o wspólnym naszym losie postanowić mogły.

Stwierdzamy uroczysto, że nie uznajemy żadnej decyzji o losach naszej ziemi powziętej bez nas i wbrew naszej woli, której to ziemi broniliśmy do ostatniej kropli krwi. Dla zadokumentowania tej uchwały Sejmowi Ustawodawczemu i Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej powołamy Sejm Wileński z grona swego delegację w składzie 15 osób. Sejm upoważni delegację do wejścia w razie zgody Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej w jego skład w charakterze posłów Ziemi Wileńskiej“.

—00—

Conclave zamknięte.

Żywność na dwa dni. — Ratti kandydatem polskim. — Pierwszy dym.

Rzym. (PAT.). Havas. Uroczystość połączona z zamknięciem conclave rozpoczęła się wczoraj o godzinie 17.30. Marszałek conclave w towarzystwie wielu kardynałów sprawdził zamknięcia wewnętrzne, poczem zaniknął conclave. Następnie zredagowano protokół o zamknięciu conclave.

Rzym. (AW). „Osservatore Romano“ pisze, że conclave potrwa prawdopodobnie niedługo. —

EMIL ANDREOLI. 11)

(Dokończenie.)

Wyjeżdża pospiesznie uwożąc jak skarb najdroższy plik zapisków i notatek, które ukrywa w pudełku o dnie podwójnym. Pokazuje je profesorowi Dybowskiemu w Czytelnicy, zapowiada, że jak tylko powróci do Paryża ogłosi drukiem swoje wspomnienia.

„Żyw wyszedłem z tej otchłani choć mogłem sto razy zginąć z głodu, zimna i nędzy. Ocaliły mnie żelazna wola i żelazny temperament, a może więcej jeszcze (tu Korsykańka się odzywa) siła nienawiści i żądza zemsty“.

W Paryżu stanął jak wrócony cudem z grobu do życia, jak Dante co wrócił z piekła. Tylko — że opowiadań jego o tem piekle nikt nie był ciekawy. Sprawa polska wyszła z mody, nastrój był raczej rusofiliński: era Katkowa, sławienie ludzkości i dobroci Cara-oswobodziciela.

Andreoli zawrzał — z pośpiechem zaczął drukować gorące listy w „Temps“.

„Przywrócony do życia przez niespodziewane już szczęście mam święty obowiązek opowiedzieć, co rząd rosyjski robi z jeńcami polskimi. Wywiąże się z tego zadania sumiennie, chłodno bezstronnie mimo całej nienawiści, jaką jest przepełnione moje serce. Od kwietnia r. 63 prowadzi-

łem dziennik dokładny wszystkiego co widziałem i cudem jakimś, mimo tylu rewizji, którym podlegały moje rzeczy zdołałem przywieźć do Paryża długi pamiętnik naszych cierpień, który prawdopodobnie ogłoszę drukiem „ad majorem Moscovitae gloriam“. A nikt mi nie będzie śmiał zadać kłamstwa, bo oparę się na faktach, zacytuje nazwiska i daty.

„Ponieważ jesteśmy zmuszeni być świadkami: bezsilnymi i biernymi agonii narodu, który mordują, który dławia, ściągajmy pogardę opinii publicznej na tych nędznych katów, którzy się okrywają przed Europą pozorami cywilizacji“...

I opisuje szeroko i namiętnie nędzę zesłanych, podłości i prowokacje władz.

„Powiedziałem już raz pewnej wysoko położonej osobistości, która zwiędzała nasze więzienie: „Jeżeli jesteście przezorni, to zostawcie mnie tu, abym zgnił, bo jeśli wyjdę żyw z tego kraju, to chybaście mi język ucieli, abym nie rozgłosił przed całym światem waszej bezgranicznej podłości!“

Nie rozgłosił! W maju r. 1868 zaczęły wychodzić w Paryżu w „Biblioteque Nouvelle“ pamiętniki jego pt. „De Pologne en Siberie“*) równocześnie drukuje je po włosku „Gazetta di Bergamo“. Na-

*) W Polsce wzięto te pamiętniki — mylnie — za wspomnienia malarza Andriollego i może dla tego nie zwrócono na nie uwagi.

gle druk się urywa. Wdała się w to ponoś ambasada rosyjska.

Andreoli wyjeżdża do Londynu, tam oddaje się pracy naukowej. Wspomnień sybirskich już nie tyka, w r. 1893 posyłając bratu towarzysza niewoli Bernardowi Caroli do Bergamo parę pamiętek po zmarłym Ludwiku pisze: „Od lat wielu dziś pierwszy raz otworzyłem szkatułkę, gdzie chowałem te pamiątki. Zbyt są dla mnie bolesne“.

W r. 1900 umarł. Pi ma angielskie i nowojorskie pomieściły nekrologi sławiące jego działalność naukową, o udziale w r. 63 nie wspomniał nikt. Z towarzyszy wygnania odwiedził go w Londynie jeden Epstein (raz też jeździł do Raperswylu na odsłonięcie kolumny).

Pozostała spuścizna: stos notatek, tłumaczeń, wierszy, rozpraw — i co najważniejsza — 10 kącików dzienniczka zapisanego drobniutkiem, nieścianic czasem trudnem do odczytania piśmem, przysłała wraz z fotografiami wdowa zmarłego: p. Marja Andreoli, dowiedziawszy się w Afryce, w koloniach angielskich, gdzie bawiła u synów — o wystawie pamiątek z r. 1863 we Lwowie.

Odyssea tych papierów, które wedrowały przez trzy części świata, to opowieść długa, a prawie tak smutna, jak dzieje wyprawy do Polski samego pamiętnikarza...

„Habent fati sua libelli“

Warszawa, styczeń 1922.

Karolina Bielańska.

Kardynał Gaspari miał oświadczyć, że wystarczy przygotować zapas żywności na 2 dni.

Rzym. (AW.) Według pogłosek krążących tu w kołach politycznych kardynałowie polscy zgodnie z kardynałem Gasparim opowiedzą się za kandydaturą kardynała Rattiego na tron papieski. Kardynałowie niemieccy przeciwni są tej kandydaturze. Panuje przekonanie, że wybory nie ukończą się przed niedzielą.

Kolegium święte oczekiwane będzie przybycia kardynałów amerykańskich.

Rzym. (AW.) Dzienniki omawiają kandydaturę arcyb. Florencji kardynała Mistrangela na tron

papieski. Jako zwolennika polityki umiarkowanej Benedykta XV. W razie wyboru kardynał Mistrangela zastąpiłby kardynała Gaspariego na stanowisku sekretarza.

Rzym. (PAT.) Godzina 13.20. Pierwsze skrutynium na conclave dało wynik ujemny. Z powodu silnego światła słonecznego dym unoszący się z Watykanu zdawał się być zupełnie jasny. Wywołało to żywą emocję wśród tłumów oblegających Watykan spodziewano się bowiem, że wyboru papieża już dokonano. Po 45 minutowym oczekiwaniu okazało się jednak, że skrutynium nie dało wyniku dodatniego.

Kardynał Ratti nie wyjeżdżał z Warszawy.

Warszawa. (PAT.) — Celem sprostowania wzmianki jaka ukazała się w niektórych piśmie o rzekomym wyjeździe do Poznania b. nuncjusza Apostolskiego w Warszawie kardynała Rattiego, stwierdza Ministerstwo spraw zagranicznych, co następuje: W chwili podjęcia bolszewików pod samą Warszawą, nuncjusz apost. msr. Ratti zwrócił się w imieniu wszystkich posłów zagranicznych do rządu z zapytaniem, dokąd ewentualnie Rząd by się przeniósł w razie, gdyby został zmuszony do opuszczenia Warszawy, gdyż ciało dyplomatyczne akredytowane przy rządzie Rzeczy-

pospolitej obowiązane jest rezydować tam gdzie Rząd dla utrzymywania z nim ciągłego kontaktu. Wobec grożącego niebezpieczeństwa, dla uniknięcia ewentualnego wyjazdu w ostatniej chwili — część ciała dyplomatycznego z kancelariami i archiwami przeniosła się za poradą władz do Poznania, dokąd poprzednio już przeniesione zostały niektóre biura i instytucje rządowe. Nuncjusz Ratti pozostał niemniej przez cały czas w Warszawie, z której w dniach niebezpieczeństwa nie oddalił się ani na jeden dzień, a w myśl instrukcji otrzymanej z Rzymu zamierzał pozostać nawet w najgorszym razie w Warszawie, w przypuszczeniu, że obecność przedstawiciela Stolicy Apostolskiej mogłaby się stać pomocną dla ludności w chwili ciężkiej.

Przesilenie gabinetowe we Włoszech.

Rzym. (PAT.) — Na początku posiedzenia Izby deputowanych prezydent ministrów Bononi, zawiadomił Izbę, że przedstawił królowi dymisję gabinetu. Następnie zażądał odroczenia prac Izby do czasu zażegnania kryzysu ministerialnego. — Przeciwko temu protestowali socjaliści. Deputowany Parafont oskarżał rząd, że chce on uniknąć oceny swej działalności przez Izbę.

Wczorajsze wieczorne dzienniki wyrażają żal z tego powodu, że dymisja gabinetu Bononiego nastąpiła bez dyskusji w parlamencie.

Rzym. (PAT.) — Słychać, że o ileby Giolitti odmówił objęcia stanowiska szefa rządu, w takim razie dopuszczaliby do utworzenia gabinetu Orlando. Gabinetowi temu nie prorokują jednak dłuższego

sprawowania władzy jak przez dwa miesiące. W razie gdyby Giolitti stanął na czele rządu wówczas sprawy zagraniczne objąłby prawdopodobnie albo Schanzer, przewodniczący delegacji włoskiej na konferencję waszyngtońską, albo Ricci ambasador włoski w Stanach Zjednoczonych lub też do Martino ambasador włoski w Londynie.

Rzym. (PAT.) — W związku z przesileniem gabinetowym mówią, że wyjątkowa doniosłość obecnego momentu w dziedzinie stosunków międzynarodowych skłoniła Giolittiego do wywołania kryzysu ministerialnego. Jak się zdaje pragnie on w doniosłej chwili konferencji genueńskiej objąć ster rządów w swe ręce.

Bojówki niemieckie przy robocie.

Stan oblężenia z powodu wybrzyków niemieckich.

Katowice. (PAT.) W Gliwicach przyszło w nocy z poniedziałku na wtorek do wymiany strzałów między Niemcami a Francuzami. Strzelanina rozpoczęła się o godz. 2.30 nad ranem i trwała przeszło godzinę. Według urzędowego doniesienia uzbrojeni Niemcy napadli na budynek w dzielnicy Szobiszowice, w którym mieści się wojsko francuskie. W walce zabitych zostało dwóch cywilnych, których nazwisk jeszcze nie stwierdzono. Z powodu tego zajścia ogłosił kontrolor koalicyjny stan oblężenia w mieście i w gmachach podmiejskich. Od godziny 8 wieczór do 5 rano nikomu nie wolno wychodzić na ulice bez osobnego pozwolenia. Władze na obszarze objętym stanem oblężenia sprawuje francuski generał Brantes. Wydał on odezwę do ludności, w której grozi surowymi karami na wypadek nie zastosowania się do przepisów stanu oblężenia.

Paryż. (PAT.) Depesza ag. Havasa z Opola przedstawia sprawę napadu na żołnierzy francuskich w Petersdorfie zupełnie inaczej, aniżeli przedstawiało ją biuro Wolfia. Mianowicie banda Niemców, by się pomścić za konfiskatę znacznego materiału wojennego skonfiskowanego w ponie-

dzialek oraz w zamiarze odebrania tego materiału otoczyła następną noc i zaatakowała koszary batalionu strzelców. Posterunek francuski chwycił za broń i stawiał opór. Jeden Niemiec został zabity, reszta atakujących uciekła. Francuzi liczą 2 zabitych i około 20 rannych, w tem 2 ciężko, a 6 poważnie. Metoda zaatakowania każe przyjąć jako rzecz pewną, że na Górnym Śląsku istnieją ciągle jeszcze także organizacje dobrze zorganizowane i dobrze uzbrojone, druty telefoniczne zostały prawdopodobnie przecięte. Donoszą również o koncentracji Niemców na granicy śląskiej. Poincare polecił ambasadorowi Laurentowi, by zwrócił się z przedstawieniem do rządu niemieckiego i by zażądał wyjaśnień i odszkodowania, jakie uzna za konieczne rząd francuski wobec tego napadu.

Paryż. (AW.) Rząd francuski postanowił domagać się odszkodowania za napady niemieckie na Górnym Śląsku. Poseł francuski w Berlinie Laurent, który miał przybyć do Paryża na konferencję z Poincarem pozostał w Berlinie, by zażądać odszkodowania od rządu niemieckiego za gwałty na Górnym Śląsku.

niemieckie, które się miały rozpocząć w najbliższych dniach w Kownie, zostaną z powodów trudności technicznych na parę tygodni odroczone.

Helsingfors. (PAT.) Z Rewia donoszą, że rząd sowiecki gotów jest przyjąć propozycje Ligi Narodów w sprawie karelskiej.

Warszawa. (PAT.) Dnia 20. grudnia z. r. prezes polskiej delegacji mieszanej komisji rewindykacyjnej p. Antoni Olszewski złożył na ręce przewodniczącego delegacji rosyjskiej obszerną notę,

zawierającą 40 stron białego pisma maszynowego, w której podkreśla, że dalsza praca polskich delegatów w komisji mieszanej jest niemożliwa z powodu, iż rząd sowiecki od 9 i pół miesiący nie wykonał żadnego postanowienia traktatu ryskiego. Poseł w ucie tej wylicza 6 punktów, od których spełnienia dalsza współpraca delegatów polskich w komisji mieszanej będzie zależna.

Ze sfer wojskowych.

Krążąca w naszym mieście od dłuższego czasu wersja jakoby projektowana była zmianą obsady wyższych dowództw okazała się w pełni nieprawdziwą.

Z kompetentnego źródła dowiadujemy się, że żadne zmiany nie są we Lwowie przewidziane.

Bal wojskowy.

W dniu 2 bm. odbył się w Kasynie oficerskim przy ul. Fredry oficerski bal reprezentacyjny.

W pięknie ozdobionej sali przy dźwiękach orkiestr wojskowych zgromadziła się elita miasta Lwowa i okolicy. Bal wypadł imponująco — jedynym minusem jego, to zbyt szczupłe pomieszczenie sal Kasyna dla zgromadzonych gości.

J. S.

KRONIKA.

Kalendarz: Niedziela, 5 lutego. Rz.-kat.: 5 po 3 Król. — Gr.-kat.: Mył. 1 r. h. 1. — Słowiański: Dobrochna.

Poniedziałek, 6 lutego. Rz.-kat.: Doroty. — Gr.-kat.: Ksenii. — Słowiański: Bohdana.

— Na dzień dzisiejszy nie mamy prawa narzekać. Śnieg przykrył białym, lekkim puchem całe miasto, zakrywając dyszarnie wszelkie jego braki. Termometry wskazywały mało — 2 C., w południe stanęły na zerze, zachodzi więc obawa nieprzyjemnej przez nikogo oświeżki.

— Z Tow. ekonomicznego. Onegdaj odbyło się w sali ratuszowej doroczne walne zgromadzenie Polskiego Tow. ekonomicznego. W obradach wzięł udział również bankier we Lwowie Minister skarbu Michałski. Wchodzącego do sali powitał w serdecznych słowach dr. Raczyński, jako inicjatora i ducha duchowego Towarzystwa ekonomicznego, wyrażając mu podziękowanie, że mimo nieważnej zajęć, znalazł czas, by wziąć udział w dorocznym i obradach Towarzystwa. Na wniosek p. Bolesława Lewickiego zamianowano Ministra Michałskiego prezesem honorowym Towarzystwa, co obecnie przyjęli burzą oklasków. Prezesem rzeczywistym Towarzystwa wybrany został prezes Związku banków, dyrektor dr. Szarski.

— Nowe odznaczenie Boya. Z Krakowa donoszą: Towarzystwo przyjaciół Francji w Krakowie na posiedzeniu d. 30 stycznia b. r. na wniosek swego prezesa prof. Morawskiego, prezesa Polskiej Akademii Umiejętności, zamianowało przez adopcję swoim członkiem honorowym Boya (Jedusza Żelazskiego). Prezes Morawski podniósł w gongach słowa zachęty Boya dla zbliżenia polsko-francuskiego, oraz wyraził żywe ubolewanie z powodu żeś paryskich. Na tem samym posiedzeniu na wniosek prezesa Morawskiego zamianowano przez adopcję członkiem honorowym gen. Nierszka, w uznaniu jego życzliwej i serdecznej pracy dla Polski.

— Redakcję „Głosu krakowskiego” objął z dniem 1 lutego b. r. p. Stanisław Zachariasiewicz, były współpracownik redakcji „Gazety Lwowskiej”.

— Uroczysta Akademia ku uczczeniu trzydziestej rocznicy urodzin Moliere, odbędzie się w auli Uniwersytetu (ul. Marszałkowska) w niedzielę, dnia 5 b. m. o godz. 12 w południe punktualnie. Na program złożą się przemówienia pana rektora, prezesa nowo założonego Towarzystwa przyjaciół Francji i przedstawiciela Francji, tudzież wykład prof. Porębowicza „O teatrze Moliere” oraz część muzyczna, w której wezmą udział dr. Zofia Drexler-Pastuska i prof. konserwatorium Józef Cejme i Józef Majerski, wykonując utwory muzyki francuskiej z czołgi Moliereowskiej. Wstęp wolny za zaproszeniami, które otrzymać można w sobotę w kancelarii rektorskiej o godz. 10—1, a w niedzielę w kancelarii pedela na Uniwersytecie.

— Komitet pomocy repatriantom odbył wczoraj wieczorem posiedzenie w ścisłej gronie pod

Wiadomości polityczne.

Warszawa. (AW.) „Przegląd Wieczorny” donosi, że delegat polskiego rządu na konferencję pokojową p. Antoni Wieniawski objął już urządowanie i zmontował specjalne biuro. Prace posuwają się intensywnie naprzód.

Berlin. (PAT.) Na żądanie rządu litewskiego rokowała ekonomiczne i handlowe litewsko-

przewodnictwem p. Alek androwiczówny. Po długiej dyskusji uchwalono zaproponować Komitetowi sejmowemu, by sekcja opieki nad uchodźcami przy K. B. K. stała się filją tego komitetu pod warunkiem, że zachowa pełną autonomię i stanie się Polskim okręgowym Komitetem dla całej wschodniej Małopolski, któremu podlegałyby komitety wojewódzkie tarnopolski i stanisławowski. Komitet wschodnio-małopolski odsyłałby do Warszawy 10 proc. swych funduszy uzyskanych z ofiarności publicznej na ogólne cele repatriacji, a korzystałby natomiast z subwencji rządowych.

Imponująco wypadła zbiórka w Borysławiu; przyniesie ona wraz z Drohobyczem około 20 milionów Mk. Ze szkół, banków, instytucji i z darów prywatnych zebrał Komitet (poza tygodniem repatriantów) 2,700.000 Mk. Dzieci w Drohobyczu ofiarowały wspaniałomyślnie dzienną rację chleba (217 bochenków). Sieroty dla sierót przyszły z pomocą czem mogły. Grono nauczycielskie Zakładu w Drohobyczu złożyło 38.787 Mk.

Wieszcie omawiano sprawę udzielenia ziemi dla Sybiraków, stan ochrony przy ul. Stałnacha i sprawę złego odżywiania w barakach.

— **Młoty objaw wdzięczności.** W dniu imienin dyrektora państwowego seminarjum naucz. żeńskiego we Lwowie dr. K. J. Nitmana, odprawił nabożeństwo w kaplicy zakładowej ks. biskup Twardowski. Zebrała się na ten nabożeństwo młodzież zakładu, grono nauczycielskie i delegaci koła rodz. cielskiego. Rodzice uczennic przy tej okazji imienin kochanego dyrektora złożyli 5400 Mk., które ofiarowano w połowie na bezdomnych akademików, a w połowie na Sybiraków. Pokwitowaliśmy już tę kwotę w jednym z ostatnich numerów.

— **Z Uniw. ludowego im. A. Mickiewicza.** W niedzielę, 5 b. m., o godzinie 6 wieczorem odbędzie się przy ul. Bourliarda 5 (poczna Batorego) wykład docenta Uniwersytetu dr. Hartleba p. t.: „Kultura Polski Piastowskiej“ (z obraz. świetln.). W poniedziałek, 6 b. m., o godzinie 6 wieczorem wykład prof. dr. Moraczewskiego „O alkoholu“.

W niedzielę, 5 b. m., o godzinie 5 wieczorem rozpoczną się wpisy do biblioteki Uniw. lud., a równocześnie wypożyczanie książek. Blższych informacji udziela sekretariat Uniw. lud. przy ul. Bourliarda 5, codziennie od godz. 6—7 wieczorem.

— **Sądy doraźne trwają nadal.** Na mocy art. 2 ust. z 30 czerwca 1919 rada Ministrów rozporządzeniem postanowiła utzymać na obszarze byłego zaboru rosyjskiego na dalszych 6 miesięcy od 1 lutego 1922 Sądy doraźne, które wymierzać będą karę śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione w powyższej ustawie przestępstwa przewidziane w kodeksie karnym tak głównym sprawcom jak i wszystkim współnikami przestępstwa.

— **(x) Zmiana organizacji spółdzielni kolejowych.** Na odbytem onegdaj nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Związku okręgowego stowarzyszeń spółdzielczych pracowników kolejowych uchwalono znać większością głosów reorganizację Związku. Miałyby ona polegać na odłączeniu się Centralnego Związku spółdzielni kolejowych w Warszawie, który — jak wywodzono — nie odpowiada swemu zadaniu i stworzeniu we Lwowie jednej dużej okręgowej spółdzielni, która miałaby objąć wszystkie poszczególne konsumy kolejowe i utrzymywać sklepy. Specjalnie wybrana komisja przystąpiła już do opracowania statutu dla zreorganizować się mającego związku.

— **Na balu Tow. Bratniej Pomocy Techników w Kasynie i Kole liter.-art.** zginął wisiorok bylantowy od kolczyka oprawny w platynę. Zna'azca otrzyma 20.000 nagrody za zwrócenie go pod adresem: Lenartowicza 15 parter prawy, Pawlikowa.

— **Gimnazjum polskie w Gdańsku.** W tych dniach urzędowe dzienniki szkolne ogłoszą konkurs na posady profesorów w tym gimnazjum.

— **Kuchnie publiczne i akademickie w Krakowie** nie funkcjonują. Wskutek odwilży po długotrwałych mrozach popękały rury wodociągowe w Krakowie wskutek czego kuchnie publiczne nie mogą wydawać obiadów, a między innymi także i kuchnia akademicka, z której korzysta około 1800 akademików. Robotnicy wodociągu miejskiego przez cały dzień wczorajszy pracowali nad naprawą uszkodzonych rur.

— **O autonomję dla Słowaczyny.** „Narodni Listy“ donoszą, że pos. Hlinka i tow. (słowacka partja ludowa) wnieśli w Izbie posłów projekt ustawy o zmianie konstytucji w duchu pełnej autonomji dla Słowaczyny.

— **Kata trofa w kinie.** Podczas przedstawienia w jednym z dużych kinematografów w Waszyngtonie zawalił się sufit. Z pow. gruzów wydobyto 70

trupów. O ile stwierdzono zabitych jest 120, rannych 250.

Komunikaty.

— **Odczyt dr. Bieniaszka p. t.: „Od Impresjonizmu do ekspresjonizmu w sztuce i literaturze.“** odbędzie się w niedzielę, 5 b. m., o godz. 12 w południe w sali kina „Masyseńka“ plac Smolki 5.

— **Z Tow. naukowego.** Posiedzenie wydziału filologicznego odbędzie się w poniedziałek, 6 b. m., o godzinie 5 w pracowni biblioteki Ossolińskich. Na porządku dziennym: 1. Prof. dr. Kolbuszewski: „Z dziejów krytyki literackiej w czasopiśmie emigracyjnych“. 2. Prof. dr. Ganszyniec: „Ze studiów nad Homerem“.

— **Z Towarzystwa Mickiewiczowskiego.** IX. posiedzenie naukowe „Tow. Literackiego im. Adama Mickiewicza“ odbędzie się we wtorek, 7. lutego b. r. o godz. 6-tej wieczór w sali klasy VIII. A (II piętro) Gimnazjum im. Batorego (ul. Kubali). Porządek dzienny: 1) Dr. Jerzy Pogonowski: Humor w komediach Blizńskiego. 1) Dr. Ryszard Skulski: „Metamorphosis moralisata“, ks. P. Bercherusa. Wstęp z dziejów pogrobowego życia Owidjusza w Polsce. Wstęp dla członków i osób przez nich wprowadzonych.

— **W klubie profesorskim T. M. S. W.** ul. Czarnieckiego 12. odbędzie się w niedzielę, 5. b. m. o g. 6. wieczorem pogadanka naukowa doc. dr. Eugenjusza Kucharskiego p. t. „Społeczeństwo lwowskie i galicyjskie w epoce Fedry“. Wstęp dla studentów i osób przez nich wprowadzonych. Po pogadance koleżeńską herbatka.

— **Bal Korpusu Kadetów Nr. 1 we Lwowie.** Dnia 16 b. m. odbędzie się w salach Ogniska oficerskiego Bal Korpusu Kadetów Nr. 1 we Lwowie. Ze względu na cel szlachetny spodziewać się należy, że zabawa uda się w całej pełni, tembardziej, że cały komitet wyteżył wszystkie siły ku uświetnieniu balu. Sala wspaniale udekorowana. Wstęp ściśle za zaproszeniami. Muzyka 14 p. ufanów. Początek o godz. 9 wieczorem.

— **Wielka rewja masek (reduta)** odbędzie się dnia 11 b. m. o godz. 10 wieczorem w sali Tow. „Gwiazda“, ul. Franciszkańska 7. W urozmaiconym programie udział wezmą najwybitniejsze siły Teatrów miejskich: panie Miłowska, Burcka, Łozińska, oraz pp. Kuligowski, Okoński, Ochornicki, Faliszewski, Łowczyński, Sarnowski, Tatrzański, Nawrocki, Odon, Kallinowski, Zbrojewski. Bilety wcześniej do nabycia w składzie papieru p. St. Gabriela, ul. Legionów 3.

Obowiązkowe ubezpieczenie od wypadków rozszerzone zostało ustawą z 7. lipca 1921 l. 65 Dz. u. Rzpp. na cały przemysł, rękodzieło i handel, podpadające pod przepisy ustawy przemysłowej, na wszelkie inne zakłady i biura, utrzymywane sposobem przemysłowym, na wykonywanie budowli miejskich i wiejskich i wreszcie na wszelkie czynności gospodarstw rolnych i leśnych.

TELEGRAMY.

STAN ZDROWIA PREM. PONIKOWSKIEGO POLEPSZYŁ SIĘ.

Warszawa. (Tel. wł.) (G.) Dowiadujemy się, że w stanie zdrowia prezydenta rady ministrów, które niedawno pozostawiało dużo do życzenia, nastąpiła znaczna poprawa.

ROSYJSKO-WŁOSKI UKŁAD HANDLOWY.

Rzym. (PAT.) Król włoski podpisał dekret wprowadzający włosko-rosyjski układ handlowy.

POŚWIECENIE NOWEGO SZPITALA W WILNIE.

Wilno. (AW.) We czwar ek rano w „Wilczej Jamie“ pod Wilnem odbyło się poświęcenie szpitala kolejowego, posiadającego 120 łóżek i dwa oddziały: wewnętrzny i położniczo-ginekologiczny. Szpital ten będzie jednocześnie kliniką uniwersytecką.

Projekt drugiej daniny jeszcze w tym roku?

Warszawa. (AW.) „Przeł. Wicz.“ donosi, że jeszcze w roku bieżącym rząd zamierza wnieść projekt 2-giej daniny przymusowej, gdyby 1-sza nie dała w całej pełni zamierzonych rezultatów.

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy powyższej, ogłoszone w dzienniku ustaw Rzpp. z dnia 21. stycznia 1922 nr. 4 poz. 27, nakłada na właścicieli (zawiadowców) przedsiębiorstw i gospodarstw obowiązek, aby pod rygorem następstw z par. 52 ustawy o ubez. rob. od wyp. (grzywna do 4.000 mp.) zgłosili do dnia 21. lutego 1922 swe przedsiębiorstwa w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Formularze zgłoszeń wydają władze admin. I instancji i biuro Zakładu (we Lwowie: ul. Erajerowska I. 16, w Krakowie: ul. Zielona I. 28); z braku formularzy zgłoszenie winno nastąpić zwykłym doniesieniem, zawierającym imię, nazwisko i adres właściciela, przedmiot i rodzaj przedsiębiorstwa, przeciętną liczbę i płacę zatrudnionych osób, liczbę dni ruchu w ciągu roku, a w gospodarstwach rolnych i leśnych także obszar (w hektarach lub morgach) gospodarstwa.

Ofiary i pokwitowania

(złożone w Administracji).

Na nieszczęśliwych Sybiraków:

Sędziowie i Prokuratorzy we Lwowie zamias wienca na trumnę s. p. Karola Leibschanga sędziego sądu apelacyjnego 5010 Mk.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7:30 wieczorem.

Dzisiaj, w sobotę popołudniu „Powrót poła“, komedia w 3 aktach Niemcewicz; — wieczorem „Carmen“, sztuka w 3 aktach G. Zapolskiej (z Klimentowiczówną w roli Soni). — W niedzielę popołudniu „Kobieta bez skazy“, sztuka w 3 aktach G. Zapolskiej; — wieczorem „Carmen“, opera J. Bizeta (ewoluje taneczne wykonają pp. Fortunato i N. Kirsanowa). — W poniedziałek „Carmen“, sztuka w 3 aktach G. Zapolskiej.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dzisiaj, w sobotę „Kłopoty pana Złotopolkiego“, farsa w 3 aktach H. Zbierzchowskiego. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Niebieski lis“, komedia Fr. Herczega; — wieczorem „Kłopoty pana Złotopolskiego“, farsa w 3 aktach H. Zbierzchowskiego. — W poniedziałek „Kłopoty pana Złotopolskiego“, farsa H. Zbierzchowskiego.

Repertuar Teatru Nowości

Dzisiaj, w sobotę „Dookoła miłości“, operetka w 3 aktach O. Straussa. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Irabiank Fox-Trotta“, operetka R. Stolz; — wieczorem „Taniec szczęścia“, operetka w 3 aktach R. Stolz. — W poniedziałek „Dookoła miłości“, operetka w 3 aktach O. Straussa.

WYSTAWA POLSKA W PARYŻU.

Paryż. (PAT.) Havas. We czwartek odbyło się tutaj w salach Musee Clillon otwarcie wystawy „Młodej Polski“. Z pośród prac artystów polskich zamieszkałych w Paryżu zwróciły na siebie uwagę rzeźby Lednickiej, Pankiewicza, Rubczaka, Kislinga i Kwiatkowskiego oraz eksponaty z zakresu sztuki stosowanej Niny Alesandrowicz. Dalej z pośród prac nadesłanych z kraju rysunki prof. Nowakowskiego oraz obrazy Wasowicza i Pronaszki. Wystawę zwiedził między innymi poseł Zamoyski, prezes honorowy komitetu wystawy oraz rzeźbiarz Bourdelle członek komitetu.

Warszawa. (PAT.) Podkomisja konstytucyjna pod przewodnictwem posła Rataja ukończyła prace nad ustaleniem okręgów wyborczych. Po wydrukowaniu projektu i zapoznaniu się z nim przez kluby przystąpi pełna komisja z końcem przyszłego tygodnia do drugiego czytania całego projektu ordynacji wyborczej.

Z muzyki.

P. Borys Popow, śpiewak operowy, cieszący się na lwowskiej scenie tak wielkim powodzeniem jako przedstawiciel Onegnia, poświęcał się we wtorek, 31. stycznia w sali Towarzystwa muzycznego, jako wykonawca programu koncertowego. I przy tej sposobności uwidoczniła się — jaskrawiej może, niż kiedykolwiek — różnica między artystem operowym a sztuką śpiewu estradowego. Są to pokrewne, bądź co bądź, rodzaje sztuki odawórczej, a jednak tylko artyści wszechstronnie wydoskonaleni, stojący na wysokim poziomie wokalnemu wiruozowemu, poszczycić się mogą równymi sukcesami na scenie i na estradzie koncertowej.

P. Popow stanowczo nie należy do tych wybranych. Przesadne często forsowanie tego istotnie, zwłaszcza w „medium” przepięknego głosu barytonowego, w ansambli operowym poniekąd ginie i mniej razi słuchacza; na estradzie natomiast jasnostajna intensywność tych wysiłków, owego „forte” niczem nie urozmaiconego, musi ostatecznie wywołać zmęczenie całego audytorjum.

Taki sposób interpretacji, obliczony tylko na popis siły głosu, a nie okraszony tymi walorami, którym na inną przebiega się, subtelność odcieni, udachowienie śpiewu i t. d. cechował wykonanie pierwszego w programie prologu z „Pajaców” Leoncavalla i następnie z wyjątkiem cavatiny Figara z „Cyrulika sewilskiego” — wszystkie dalsze arje operowe kompozytorów francuskich i przeszłości jakiś kierunek szlachetniejszy przekonał się cznie całą drugą część programu p. Popowa i nie to zarzucam artyście, że faworyzuje swoich rodaków, tylko zupełne wykluczenie pieśni ze swego programu, nadających się bardziej do popisów koncertowych, niż arje, z których niejedna traci wiele z powodu braku kostiumu i szminki, jak n. p. cavatina Rossiniego z „Cyrulika”.

Zawsze prawdziwym pozostanie aksjomat: „Co z serca nie płynie, nie trafi do serca”. Popisy p. Popowa, dotyczące przeważnie wytrzymałości głosu, wywołały więc mały stosunkowo zachwyt publiczności. W miarę słabnących oklasków podwajał koncertant wysiłek swego głosu i napowróć: w miarę wznoszącego „fortissima”, zresztą niekorzystnego dla brzmienia wyższych pozycji, znowu zmniejszało się powodzenie. Typowy „circulus vitiosus...”

Młody, zdolny i mający wszelkie warunki do powodzenia artystycznego śpiewak z łatwością będzie mógł nadać swym produkcjom w przyszłości jakiś kierunek szlachetniejszy; przekonał się bowiem niezawodnie, że sztuka porywania publiczności opiera się raczej o intelektualne zalety śpiewu, niż o samą wydatność brzmienia i o popis siły. Nieproporcjonalna przewaga tych czynników osłabiła więc wrażenia odniesione z pierw-

szej części wieczoru, przyznać jednak wypada, że począwszy od dodatkowo zaśpiewanej canzonety neapolitańskiej nastąpił już zwrot ku lepszemu. Tu starał się p. Popow domieszać do swej interpretacji nieco więcej przejęcia i odcieni dynamicznych; korzystniejszym jeszcze rezultatem uwiecznione były te czelebne usiłowania artysty w wykonanych „con amore” arjach z oper Czajkowskiego.

Widocznym było wyjątkowe zamilowanie, z jakim koncertant śpiewał utwory tego mistrza, — reprezentujące bezsprzecznie najudatniejszą część onegdajszej produkcji. — Zwolennikom swego pięknego głosu poświęcił p. Popow po skończonym popisie nadprogramowy naddatek.

Dość gładki i nienaganny akompaniament fortepianowy p. Jerzego Kramera zasługuje na wzmiankę.

Sala Towarzystwa muzycznego była szczególnie zapełniona.

Fr. Neuhauser.

N. U. Z. A.

Walne Zgromadzenie Delegatów N. U. Z. A. tj. Naczelnego Urzędniczego Związku Apropowizacyjnego we Lwowie odbyło się w dniu 29. stycznia br. przy licznych udziałach uczestników ze Lwowa i z prowincji. Przedmiotem ożywionych obrad była projektowana przez Zarząd zmiana dotychczasowego statutu, dążąca do uzgodnienia postanowień z nową ustawą spółdzielczą i do uwzględnienia zmienionych przez wprowadzenie wolnego handlu stosunków gospodarczych.

Przewodził obradom Dyrektor budownictwa państwowego inż. Blum, referowali dyrektorowie N. U. Z. A. Rybicki i Paluchowski, a głos w dyskusji zabierali pp. prof. dr. Doliński, dyr. dr. Zagajewski, dr. Szydłowski, prof. Idaszewski, Juchnowicz, Zychiewicz, p. Pazowski z Przemysła, p. Łobaziewicz, Bielecki, Potęcki, Sakowicz i w. i.

Wynikiem dyskusji było uchwalenie całego statutu według projektu Dyrekcji i to przeważnie jednomyślnie. Główną zasadą i myślą przewodnią tego statutu jest częściowa przemiana dotychczasowego Związku Kooperatyw urzędniczych na Spółdzielnię częściowo związkową, częściowo indywidualną; należeć zatem będą do N. U. Z. A. tak całe spółdzielnie, jak i pojedynczy członkowie, a mogą nimi być nie tylko pracownicy państwowi, ale pracownicy umysłowi innych zawodów, jak urzędnicy autonomiczni, bankowi, adwokaci, lekarze itp.

Jeden udział wynosi 5.000 mk. Przyjmuje członków Zarząd przy ul. Jagiellońskiej 7. Członkowie będą mogli na podstawie legitymacji udzia-

lowej zakupywać towary we wszystkich sklepach NUZY i „Dostatku”, który się z NUZA łączy, a po końcu roku zgodnie z ideą spółdzielczą otrzymają zwroty w miarę całorocznego zakupu.

Dyrektor Rybicki oznajmił, że takie same związkowe spółdzielnie powstały w Warszawie, w Poznaniu i Krakowie, a w najbliższym czasie ma być utworzony taki sam Związek także i w Wilnie.

Zarządy wszystkich tych Związków dają do tego, ażeby obrać dla nich jedną nazwę np. „Zespół Ekonomiczny”, a dodawać tylko oznaczenie miejscowości przez słowa „warszawski”, „lwowski” itd.

Walne zebranie przyjęło wskutek tego wniosek p. Rybickiego polecający Zarządowi porozumienie się z tamtymi Związkami i przeprowadzenie równoczesne tego przemianowania wszystkich wspomnianych Spółdzielni. W ten sposób powstać powinien potężny Związek, obejmujący całe Państwo, podzielony terytorialnie.

Zauważamy, że nasza NUZA rozwija się bardzo potężnie i wspólnie z „Dostatkiem” posiada już 8 dzielnicowych sklepów spożywczych, jeden olbrzymi sklep z tekstyliami i obuwiem, własną szwalnię, warsztat szewski, własne tabory pociągowe itd.

Sprawozdanie szczegółowe z działalności r. 1921 przedłożył Zarząd Zwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu, które się odbędzie prawdopodobnie w marcu lub kwietniu.

Giełda zbożowa.

Zebranie dzisiejsze giełdy zbożowej było nieliczne, ruch słaby. Wielki popyt w życie przy zupełnym braku podaży, wskutek tego ceny poszły w górę. Pšenica bez obrotu. Podaż kukurudzy przy bardzo słabym popycie. Zboże siewne poszukiwane. Ceny na ogół wyższe. Tendencja zwyżkowa, usposobienie rezerwowane.

Następne zebranie w poniedziałek, 6. b. m. o godz. 5. popoł.

Gospodarstwo i handel.

— (U) **Zniesienie ograniczeń przy przewozie materiałów drzewnych.** Z Warszawy donoszą, że Ministerstwo kolei żelaznych wydało zarządzenie, w dle którego przewóz drzewa oraz wszelkiego rodzaju materiałów drzewnych odbywać się będzie odąd zarówno w komunikacji wewnętrznej jak i przy wysyłkach za granicę bez żadnego ograniczenia t. j. bez potrzeby wykazywania się zezwoleniem Urzędu Odbudowy. Tylko dla przewozu progów kolejowych wymaganiem jeszcze będzie zezwolenie właściwej Dyrekcji kolejowej, względnie Głównego Urzędu przywozu, o ile transport przeznaczony będzie za granicę

Małja Bańkowska

43)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Dobrze, dziękuję panu — odparła Rena i podała mu rękę.

Było już ciemno i rozstali się; Rena z matką pojechały do opery, Zelscy poszli do Aragno na herbatę, naprzód, namawiając Karola.

Poszedł prosto do domu i ucieszył się zobaczywszy światło w oknach; nie chciał być sam tego wieczoru, chciał mówić z kimś i — o niej.

Marco ubierał się na bal do ambasady; Donna Cecylja była sama; miała cudowne stare kolczyki w uszach i brzydki barchanowy szlafrok; siedziała w rzeźbionym, precudownym krześle części stali kościelnej, wykładanej intarsją, która podobno podług wzorów Lotta, wykonał Gianfrancesco Capo di Ferro, a haftowała jakieś włóczkowe szaliki, czy „pulsuarmery” czerwone, zielone i brązowe dla biednych. W powodzi modlitw i dobrych uczynków starała się zatopić dawne, ciężkie grzechy Carla i swoje.

Algersholm opowiadał jej o poznaniu młodej rodaczki, a mówił tak, jakby jej deklamował poemat ułubiony — ona podnosiła ku niemu od czasu do czasu swą przekwitłą ze śladami dawnej, nie-

bywałej piękności twarz i nie przestając poruszać drutami wdychała.

— Ile ona ma lat Carlo?

— Nie wiem; młoda jest, może ma 17—18 najwyżej.

— A ty masz już 55 i chore serce — strzeż się Carlo, strzeż.

— Ach co ty mówisz Cecyljo, za kogoż ty mnie masz, nie jestem szaleńcem. Powiozę ją tylko jutro do Tusculum; fiołki już przeminęły, ale maki i róże kwitną na ruinach; te same, które przed wiekami wieńczyły ciała młodych charytek i głowy starych satyrów. Tak, tak, nic się nie zmieniło przez tysiące lat...

Powóz sunął cicho po kamiennych sześcianach starej drogi appińskiej; dzień był słoneczny i gorący, ale upał łagodził świeży od gór albańskich płynący powiew Tramontany. Przedziwna cisza; cisza grobów i ruin, spokój miejsc umarłych stały się wzdłuż tej najpiękniejszej i najstarszej z dróg.

Ruiny, ruiny i groby; poza bazyliką św. Sebastjana pierwsze katakumby, na lewo ruiny cyrku Maxencjusza, ku południowi okrągły grobowiec Cecylji Metelli, na prawo gotyckie grzyby kościoła i zamku Gaetanich, grobowce Scypionów, nieskończone szeregi kolumbarjów nieznanymi lub zapomnianymi ludźmi; jedne okrągłe, imię kwadra-

towe, to znów małe wśród cyprysów ukryte świątynki.

Na grobach, na ruinach bluszcze róże i modliłty świerszczów polnych. Pustka, śmiertelna cisza, melancholja miejsc chorych, ponad nią i wokoło niej. Po obu stronach tej drogi grobów, biegnącej przez Kampanię ku dalekim, w błowej mgłę tonącym górcom Albańskim, widać wśród stepu, duże płaty spalonych traw, które zajęły się od ogni pakonych nocami, by odegnąć śmiertelne widmo mialarji. — Jak czarne plamy znaczą się te świeże wypaleniiska pośród fałujących traw, pośród łąk ognistego laku i różowych cyklamennów. Pinje, o rozłożystych koronach, odosobnione grupy eukaliptusów i wiecznie zielonych dębów, bagienka zarosła lasem trzcin i gdzienicogdzie niedzne sadyby ludzkie, szalasy pasterskie przytulone do ruin akweduktów antycznych.

Ludzi prawie nie widać; czasem doleci zdalaka pieśń owłopca, strzegącego stada wołów, lub w pół dźwiękach koni, czasem z pobliskiej wznicy doleci śmiech dziewczyny, ale zgłoszy go wnet monotonna, bezustanna pieśń koników polnych.

— Co to za ruiny — spytała Rena, wskazując parasolką na grupę zieleni, otaczającą blaszczym zakrytą, wilgotną grotę, która się wyczołgała ze stepu, gdy wjechali w szeroka płaska Valle Caffarella?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARLEGO.

T. 291/21/4 Zarządzenie powołania celem udowodnienia śmierci. 1) Matea z Budyma syn Jana ur. 26/8 1857 w Kamionce Pomłynów, rolnik i także zamieszkały i tegoż żona 2) Tatjana Buczna córka Piotra Petryka ur. 16.5.1865 w Kamionce Pomłynów także zamieszkała wyjechała w r. 1915 z cofającymi się Rosjanami do Rosji. Po drodze do Łucka tuż za granicą gal. zmarła na cholera Mateusz Buczna z końcem sierpnia 1915 a w trzy dni potem żona jego Tatjana Buczna stwierdziła, że naoczni świadkowie pod przysięgą. Wobec tego na wniosek Iwana Zyhajłosa zarządza się postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie aby do dnia 31. grudnia 1921 u dzielnego sądowni wiadomości o wymienionym lub kuratorowi adw. Dr. Bernardowi Bergerowi we Lwowie. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jedynakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 17. września 1921. 614

T. 1264 20/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Zubek syn Adalberta ur. 17/12 1851 w Krotoszynie, rolnik ostatnio w Krotoszynie zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnier. austr. przy 2 p. g. strz. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zaginął w czasie 6 ofensywy wioskiej w listopadzie 1916. Można zatem przyjąć iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśl § 24.1.2. u. c. wzgl. ust. z 31/3 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Marii 1. Zubek 2. v. Tańrak wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Zaginionego wzywa się aby się jawnie przed podpisaniem sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. maja 1922 a względnie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 24. listopada 1921. 799

T. 421/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Kiszczak urodzony 29/2 1888 w Hołem rawskim, rolnik ostatnio także zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnier z austr. przy 408 I R. B. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w r. 1916 na froncie rosyjskim zaginął. Odnajdź się o nim żadne wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśl § 24.1.2. u. c. wzgl. ust. 31/3 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Justyny Kiszczak wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a związku małżeńskiego zawartego na dniu 6. czerwca 1914 między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Dawidowi Schreiberowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą wężła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawnie przed podpisaniem sądem o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. marca 1922 Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 31. sierpnia 1921. 893

T. 461/21/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Józef Work, syn Rawła urodzony 5.1.1890 w Horbaczach, rolnik w Horbaczach zmarł w lecie 1918 zdaje się 17/8 1918 w niewoli włoskiej jako jeńiec austriacki w miejscowości Sieni-briałko w prowincji Paterna, co potwierdzili pod przysięgą naoczni świadkowie Iwan Lalawiec i Onufry Kordziuk. Wobec tego zarządza się na wniosek Teodozji Work postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 31. grudnia 1921 udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym lub kuratorowi adw. Drowi Stanisławowi Derygowi we Lwowie. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jedynakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VII.
Lwów, dnia 20. września 1921. 622

T. 559/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Elias Radawiec syn Jana urodzony dnia 10/8 1884 w Dziłowie starym, zawód rolnik, ostatnio zamieszkały w Dziłowie nowym, brał udział w wojnie jako żołnier austriacki przy 90 p. p. i wedle przeprowadzonych dochodzeń dostał się do niewoli rosyjskiej i tam w lecie 1919 w Omsku zmarł. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśl § 24. u. c. w. z. ust. 31/3. 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Zarządza się tedy na wniosek Naście Radawiec postępowanie celem uznania wymienione osoby za zmarłą. Ogłasza się zatem wezwanie aby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi. Zaginionego zaś wzywa się, aby się jawnie przed podpisaniem sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. maja 1922. Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII
Lwów, dnia 31. października 1921. 902

T. IV. 35/21/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Walenty Kaźnica, z Lubczy. urodzony w roku 1874, wyjechał w roku 1892, gdzie przebywał kolejno w Utyce w Nowym Jorku, a ostatnio w Rzymie. Jeszcze w roku 1912 opowiadali znajomi, że Walenty Kaźnica wydal się z Rzymu w niewiadomym kierunku, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy

zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Amny Kaźnicy postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Pann Drowi Bronisławowi Galeckiemu adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionym. Walentego Kaźnicę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. marca 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów dnia 15. grudnia 1921. 1054 1--3

T. 219/21/8. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Tatjana Zihaczyn ur. w Wereszycy dnia 8. stycznia 1869 córka Józefa i Ksenii ur. Burusch zam. w Wereszycy miała wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Iwana Sadowyja i Wasyla Zihaczyna umrzeć w czerwcu 1915 w Strybarzu gub. Wołyńskiej. Wobec tego zarządza się na wniosek Mołczyzny Fedorowycz zam. Tkacz postępowanie celem udowodnienia śmierci a z razem ogłasza się wezwanie aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej niniejszej uchwały udzielono Sądowi wiadomości o wymienionej. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dalszych dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VII.
Lwów, dnia 2. maja 1921. 91

T. 257/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Fedor Chudyk syn Hrynia urodzony 1. marca 1870 służył w 1916 roku w oddziale robotniczym wojsk austr. a jak zeznał świadek Lawra Zarutyns wedle nadeszłej w r. 1917 ze szpitalu wojskowego w Dolinie kartki do żony Fedora Chudyka także w tym szpitalu zmarł. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Amny Chudyk w Petrance postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy wężła małżeńskiego Drowi Siarce wiczowi w Karuszu. Fedora Chudyka wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 16 września 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 8. października 1921. 363

T. 98/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kazimierz Grzesowski urodzony 26 sierpnia 1887 zamieszkały w Jazłowie Sp. Buczacz powołany mobilizacją 1919 do wojska ukraińsk odszedł z wojskami na Ukrainę a jak dochodzema wykazały zeznań 5 grudnia 1919 w Gnieznie. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Antoniny Grzesowskiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Janowi Kupatkiemu, Kazimierza Grzesowskiego wzywa się, by przed podpisaniem Sądem i wli się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 14 maja 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 20. września 1921. 360

T. 397/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Dyrda syn Jary urodzony w r. 1881 zamieszkały w Ziconej Sp. Nadwórna powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front a wedle zeznań świadka Fedora Kindratyuka miał zginąć w bitwie na froncie rosyjskim. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Marii Dyrda postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Petrowi Ostapiukowi Jury w Ziconej. Wasyla Dyrda wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 16 maja 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 12. października 1921. 477

T. 229/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Fanyga urodzony 13 sierpnia 1881 zamieszkały w Pachówce Sp. Bohorodczany powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front. Świadek Jurko Ofenczuk zeznał że Fanyga zachorował w Korszaku na Węgrzech na tyfus plamisty i oddany został do szpitala gdzie prawdopodobnie zmarł. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Marii Fanyga postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy wężła małżeńskiego Drowi Wierzbowskiemu adw. Stanisławowi. Wasyla Fanyga wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV
Stanisławów, dnia 30. września 1921 471

T. IV. 60/21/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Janeczek z Otalęży, powołany w roku 1914 do służby wojskowej jako szeregowiec przy 40 p. p. został wysłany na front rosyjski, gdzie dnia 24. sierpnia 1914 r. w czasie walk pod Godziszowem w Kongresówce zginął bez śladu, prawdopodobnie poległ, gdyż z tyralierki tej, do której należał, nikogo do niewoli nie zabrano. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Marii Janeczkowej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Pann Drowi Stefanowi Kottowskiemu adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Jana Janeczka wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny spo-

sóbawiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. sierpnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów dnia 10. grudnia 1921. 1055 1--3

T. 272/21/5. Stefan Jacyszyn syn Simeona i Feronji urodzony w Karnikach 25 maja 1893 w bli w. w. Pystyła w Cz. rweu 1916 ponadł w niewolę rosyjską skąd pisal tylko 2 kartki ze swego życia w szpitalu, które nadeszły do rodziny przed koncem 1918 r. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Iwana i Mołczyzny Jacyszynów postępowanie celem udowodnienia jej śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie aby do pół roku od ogłoszenia w "Gazecie Lwowskiej" Sądowi albo p. dr. Alfredowi Schwarzowi adw. w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem i dzieleno wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.
Przemysł, dnia 18. listopada 1921. 510

T. 480/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Wyrazycki urodzony 28/1 1883 zamieszkały w Sawaluskach Sp. Monasterzyska powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł w r. 1914 na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż, wdraża się na prośbę Małanki Wyrazyckiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy wężła małż. Romanowi Dudziakowi w Sawaluskach. Antoniego Wyrazyckiego wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 8 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 3. października 1921. 304

T. 551/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Kalficzyn syn Jurka urodz. 2. grudnia 1891 zamieszkały w Zawadce Sp. Katusz powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł w r. 1914 na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Anastazji Kalficzyn postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Mchałowi Melnykowi w Zawadce. Wasyla Kalficzyna wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 10. października 1921. 4

T. 311/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dmytro Jacyszyn syn Fedora urodzony 1. listopada 1876 zamieszkały w Jezierzanach Sp. Tymczas powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. w r. 1914 odszedł na front i od 1915 roku nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Paraski Jacyszyn postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy wężła małż. Fedorowi Kijmyszyn w Jezierzanach. Dmytra Jacyszyna wzywa się, by przed podpisaniem Sądem jawnie się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuł. na ponowną prośbę po dniu 10 sierpnia 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, dnia 3. października 1921. 4.8

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 321/18 P/22. Obwieszczenie. Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował dla pierwszej zwyczajnej kadencji posiedzeń Sądów przysięgłych przy Sądzie okręgowym w Samborze dnia 6. marca 1922 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej Przewodniczącym Prezesa Sądu okręgowego Józefa Gólkowskiego, a zastępcami przewodniczącego Wiceprezesa Sądu okręgowego Czesława Wólcickiego, oraz Sędziów okręgowych Władysława Donichta, Jana Turkiewicza, Jana Michała 2 im. Bemarowicza, Antoniego Węgrzana, Dionizego Niemcewiczkiego, Dra Juliusza Łopuśzańskiego, Eugenjusza Krzcie Jana Żurawskiego i Romana Gasowskiego.

Prezes Sądu okręgowego.
Sambor dnia 27. stycznia 1922. 1045 1--3

Cg. XIV. 223/21/2. Edykt. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Josyfiowi Kołodnickiemu z Kujdanowa wniesiony został przez Katarzynę Horiszną i Rozalię Czajkowską pozew o zwrot 35 amer. dolarów. Na podstawie tego pozwu wyznaczono I. audiencję na dzień 7. grudnia 1921 godz. 9 rano sala 62. Celem strzeżenia praw Josyfa Kołodnickiego ustanawia się kuratorem w osobie Dra Ignacego Lagusa adwokata w Stanisławowie, który go zastępować będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki tenże w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział XIV.
Stanisławów dnia 24. listopada 1921. 682

C. II. 991/21/2. Edykt. Przeciw nieobj. majątku spadkowej po bl. p. Złacie Reinherz urodz. Goldberg wniezionym został do Sądu powiat. w Glinianach przez Rachmiela Reinherza pozew o uznanie i wpis prawa własności żon. Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. Sądzie rozprawę na dzień 7. marca 1922 o godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw nieobj. majątku spadkowej po bl. p. Złacie Reinherz ur. Goldberg ustanawia się Pana Dra Izydora Tennenbaumu adwokata w Glinianach ku-

ratorem. Tenże kurator zastępować będzie nieob. masę spadkową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki spadkobiercy nie oświadczą się do spadku.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Gliniany dnia 17. stycznia 1921. 710

C. I. 763/21/1. Edykt. Strona powodowa Hryć Holowacz w Ostrowie wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Iwanowi Zeńko o 9900 Mkp. do L. czynn. C. I. 763/21/1. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 3. marca 1922 godz. 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 7. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się p. Dra Schneebauma adwokata w Radymnie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Radymno dnia 23. grudnia 1921. 725

C. I. 764/21/1. Edykt. Strona powodowa niel. Stanisława Holowacz przez opiekankę Zofię Holowacz w Ostrowie wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Iwanowi Zeńko o uznanie ojcostwa i alimentu do L. czynn. C. I. 764/21/1. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 3. marca 1922 godz. 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 7. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się Dra Schneebauma adw. w Radymnie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Radymno dnia 23. grudnia 1921. 726

C. IV. 1378/21. C. IV. 19/22. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu i życia Semanowi Owczarczyn z Pałahiez wniesione zostały pozwy przez mał. Minodora Horbowa i Hanie Rykańska o podwyższenie alimentów ppn. i 10.000 Mpn. zpn. Audiencja do ustnej rozprawy wyznacza się na dzień 15. marca 1922 godz. 8 rano. Celem strzeżenia praw Semana Owczarczyna ustanawia się kuratorem adw. Dra Salata z Tłumacza, który zastępować go będzie w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie stawi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tłumacz dnia 10. stycznia 1922. 727

Nc. IV. 1409/21/1. Edykt. Sąd okręgowy podaje do wiadomości, że w tutejszym depozycie sądowym zalecają następujące fundusze, do których właściciele praw swoich dotąd nie zgłosili: 1) Zofia Marska 123 K. 32 h., 2) Małol. Jan, Agnieszka i Franciszka Kozły 80 K. 3) Spadkobiercy Marii ze Świątków Kozłowej 10 K. 4) Małol. Amalia Bonifier 1003 K. 32 hal. 5) Małol. Dawid Kleimann 72 K. 74 h. 6) Stanisław, Paweł i Regina Krogulscy 214 K. 90 h. 7) Spadkob. sp. Franciszka Gola Aleksander Stefania i Jan Golec 132 K. 48 h. 8) Aleksowicz Muszyński ca Aniela I-o Muszyńska 2-o Iwańska 190 Mkp. 90 f. 9) Jakób Tiefenbrunn, kaulca aktoryczna 60 K. 10) Friedmann Markus, przeciwko Juliuszowi Dembińskiemu 334 K. 84 h. 11) Legatariusz sp. Karola Rippera (chrześnika) 221 K. 21 h. 12) Filja uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Bernie ca Herman Altholz 407 K. 96 h. 13) Mikulski Mieczysław 3 K. 16 h. 14) Spadkobiercy Heleny Chojnowskiej i Ignacego Niedzielskiego 145 K. 70 h. 15) Spadkobiercy sp. Heleny Rózyckiej 59 K. 70 h. 16) Nietletnia Helena Lisowiecka 204 K. 72 h. 17) Ludwik Zyrewicz masa spadkowa 149 K. 96 h. 18) Niewiad. z pobytu Filipina Kratochwil, tudzież Józef i Jan Oberantzmaner 775 K. 79 h. 19) Kasa Oszczędności miasta Tarnowa przeciwko Florianowi Bielewiczowi 38 K. 42 h. 20) Władysław Szmydzkiński ca Spadkobiercy Teodora Broniewskiego 840 zł. monety konwenc. 21) Firma Arnold ca Bogusław Ostiała i Karol Suchodolski 51 K. 64 h. 22) Wierzyciele hipoteczni realności 175, 178 Tarnów Adama Brodzkiego 2834 K. 46 h. Wzywa się niniejszem wszystkich, którzyby sobie rościć mogli pretensje do powyższych depozytów, aby prawa swoje w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni w Sądzie okręgowym w Tarnowie zgłosili i wykazali, ile, że w przeciwnym razie po upływie zakreślonego terminu depozyty te za przepade uznane i na rzecz Skarbu Państwa wydane zostaną. Dla niewiadomych właścicieli depozytów zamianowany został kuratorem adwokat Władysław Messór w Tarnowie. Szczegółowy wykaz wymienionych mas depozytowych, daty odnoszące się do iskowych przejrzyć można w registraturze sądowej.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów dnia 2. grudnia 1921. 787

L. 16495/21. Jan Iskra syn Błażeja urodz. w roku 1901 w Plebanówce zgubił kartę powołania i odroczenia do służby wojskowej wydaną mu przez Komisję poborową w Trembowli. Dokument ten niniejszem uznieważnia się.

Starosta.
Trembowla dnia 28. stycznia 1922. 816

LICYTACJE.

L. 5475 ex 22. Wydz. IV. O. I. Ogłoszenie licytacji. Iżba skarbowa we Lwowie ma na sprzedaż 111 beczek używanych żelaznych służących do przewozu spirytusu o pojemności 600 i 700 litrów. Beczki te są obecnie rozmieszczone w wolnych składach, a to 53 w Krakowie, 14 w Łańcucie i 44 w Tarnowie, gdzie je można oglądać. Reflektanci na nabycie tych beczek mają znieść pisemne oferty do 15. lutego 1922 wprost do Izby skarbowej Wydział IV/1 we Lwowie z dokładnym podaniem ofiarowanej ceny kupna. Jako wadium należy

złożyć 10% odcrowanej kwoty w papierach wartościowych wedle nominalnej wartości.

Lwów dnia 25. stycznia 1922. 928 1-3

KURATELE.

P. III. 139/21/8. Edykt. Waleriana Stanowskiego ze Stryja pozbawiono całkowicie własnowolności z powodu choroby umysłowej. Kuratorką ustanowiono Karolinę Stanowską w Stryju.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj dnia 2. grudnia 1921. 1047 1-3

AMORTYZACJE.

T. 178/21/5. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Meschulima Schattner podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Polica assekuracyjna towarzystwa Assicuratio Generali w Tryescie z daty Tryest 29/11 1907 Nr. 408963 opiewająca na Meschulima Schattnera na kwotę 15.000 Mkp. płatną w dniu 19. listopada 1922 do rąk wnioskodawcy a w razie jego wcześniejszej śmierci do rąk żony Sary Schattner ur. Margulies.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów dnia 2. maja 1921. 391

T. 1369/20/8. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Herscha Leiby Laua podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: a) kwit zastawniczy gal. Kasy oszczędności we Lwowie z 29. kwietnia 1920. na nazwisko Hersch Leib Lau na zastawione obligi 3 i pół proc. węg. renty koronowej B. Nr. 19266, 11077 i 13605 nom. wart. 600 K., b) kwit zastawniczy tejże Kasy z dnia 8/7 1910 na nazwisko Hersch Leib Lau na zastawione obligi 3 i pół proc. węg. renty koronowej B. Nr. 10247, 10229 i 11072 nom. wart. 600 K., c) kwit zastawniczy filji Banku austr. węg. we Lwowie Nr. 17888 na nazwisko Herscha Leiby Laua na zastawione 3/4 1914 9 sztuk 4-proc. węgierskiej renty koronowej na łączną kwotę 9.000 K. z zaliczka 5.600 K.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów dnia 25. maja 1921. 389

T. 387/21/6. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Marii z hf. Šebor z Marchockich Tyzenhauzowej podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: 1. rewers depozytowy gal. Tow. kredytowego ziemskiego Nr. 1805 dotyczący złożonego w dniu 23. stycznia 1906 przez sp. Albina hr. Šebor Marchockiego w gal. Tow. kred. ziem. 4% listu zastawnego tegoż tow. S. H. Nr. 8500 wartości 10.000 K. z tem, że ten depozyt i kupony podnosić może córka składającego Marija Šebor Marchocka obecnie zam. Tyzenhauzowa.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów dnia 20. października 1921. 413

T. 259/18/21. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Towarzystwa Zaliczkowego w Komarnie podejmuje się postępowanie celem umorzenia oznaczonych niżej papierów wartościowych wraz z odnośnymi kuponami, które miały wnioskodawcy zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu podanego niżej terminu przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone, a to: a) same papiery wartościowe po upływie jednego roku od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu lub od dnia płatności samej wierzytelności, jeśli pierwiej miała być płatna; b) kupony po upływie jednego roku od dnia płatności każdego kuponu, jednakże nie wcześniej, jak w rok po pierwszym ogłoszeniu tego zarządzenia. Oznaczenie papierów wartościowych: 1) Książeczka wkładowa Gal. Kasy Oszczędności we Lwowie na imię „Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie“ L. 125.861 według stanu z 31/12 1915 na 48 K. 68 hal. 2) Książeczka wkładowa „Krajowego Sojuszu kredytowego“ we Lwowie l. 2960 na imię „Towarzystwa zaliczkowego“ w Komarnie według stanu z 1/1 1916 na 351 Kor. 55 hal. 3) Książeczka wkładowa Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń „Dniestr“ we Lwowie l. 6590 według stanu z 1/7 1918 na 799 K. 23 hal. 4) Książeczki wkładowe Banku krajowego we Lwowie na imię Towarzystwa zaliczkowego w Ko-

marnie. a) L. 40704 z 15/4 1914 na 280 Kor. 48 hal. według stanu z 31/8 1914. b) L. 41354 z 22/7 1914 na 353 Kor. 58 hal. według stanu z 31/8 1914. 5) 10 sztuk 4 1/2% listów zastawnych Polskiego Banku krajowego we Lwowie nominalnej wartości po 200 Kor. wraz z kuponami. Serja II. Nr. 25526—25532, 25538, 25539 i 25544. Ostatnie wydane kupony płatne są 30. czerwca 1922. 6) 5 sztuk akcji Ziemskiego (Zemelnego) Banku hipotecznego we Lwowie po 400 Kor. opiewających na okaziciela z kuponami I. emisji Nr. 3048, 3049, 3050, 3051 i 3052. Pierwsze wydane kupony płatne są 15. 1915 ostatecznie dnia 1. maja 1945. 7) 17 sztuk akcji wystawionych przez akcyjny Bank związkowy dla stowarzyszenia zarobkowych gospodarzy we Lwowie po 400 Koron wraz z kuponami dwudziennymi za rok 1912. I. Emisji II. 536, 538—550, 679, 680 i 681.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów dnia 17. października 1921. 425

T. VI. 249/21/2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Wandy Leiby w Krakowie wdraża się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawczyni miała zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby Sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Karta zastawicza Akcyjnego Banku hipotecznego. Filii Kraków, Nr. 54040 na złoty zegarek męski.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 15. listopada 1921. 544

FIRMY.

Firm. 115 Stow. VII. 126. Wpis firmy Stowarzyszenia zarobk. i gospodar. Do rejestru wpisano dnia 28. lutego 1921. Siedziba firmy: Janów. Brzmienie firmy: Sklep Kółka rolniczego w Janowie koło Lwowa, współdzielnia zarejstr. z ogr. poroką. Data statutu: 25. stycznia 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków: a) przez wspólne nabycie artykułów potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i drobniejszego sprzętu (tychże, b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych członków, c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja: Władysław Piotrowski, Adam Schwarz i Maciej Nocek, wszyscy w Janowie. Podpis firmy: Pod wycięniętą stampilla firmy Stowarzyszenia podpisują dwóch członków Dyrekcji. Ogłoszenia i ogłoszenia będą w „Przewodniku Kółek rolniczych“ względnie w czasopiśmie stanowiącym organ Małopolskiego Tow. rolniczego oraz w lokalu Towarzystwa. Udział członka 35 Mkp. wntien być wntecony przy wstąpieniu do współdzielni. Odpowiedzialność w dodatkowej kwocie równającej się jednokrotnej wysokości deklarowanych udziałów ponad deklarowane udziały. Wpłaty szczegółowe Radła nadzereza składa się z 6 członków. Likwidacja spółdzielni odbydzie się stosownie do postanowień ustawy oraz par. 41 statutu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 4. lutego 1921. 735

Firm. 1144. stow. VI. 175. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 12. października 1921. Siedziba firmy: Brzuchowice. Brzmienie firmy: Stacja klimatyczna w Brzuchowicach, stow. zar. z ogr. poroką. Zmiany: Na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem w Brzuchowicach dnia 16. sierpnia 1921 uchwalono rozwiązanie stowarzyszenia i tegoż likwidację. Likwidatorami wybrano Albina Kazimierza Limanowskiego nast. not. we Lwowie i Witolda Hartla inż. w Brzuchowicach, którzy podpisują będą firmę, łącznie kładąc swe podpisy pod brzmieniem firmy z dodatkiem w likwidacji. Wzywa się wierzycieli, by ze swojemi pretensjami zgłosili się do stowarzyszenia.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 14. września 1921. 748

Firm. 129/21. Stow. C. 575. Zmiany i dodatki do wpisanych już firmowych stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarzych. Siedziba stowarzyszenia: Trościaniec pow. Dołha. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Trościancu, stowarzyszenie zarejestrowane z neobmezenoju porokaju. 1) Członkowie dyrekcji wystapili: Włodzimyr Hewycz dyrektor, Nikola Dryszluk, Wasyl Stefanyszyn syn Hrynia i Antoni Stefanyszyn, członkowie Dyrekcji. 2) Członkowie dyrekcji wybrani: ks. Mikołaj Derlycia, dyrektor, Wasyl Czmił, Jurko Matijczyn i Wasyl Stefanyszyn syn Danyły członkowie dyrekcji. Data wpisu: 6. grudnia 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV
Stryj dnia 25. listopada 1921. 717

Firm. 107/21. Rej. I. 241. Wykreślenie firmy: Z rejestru Oddział A. B. C. należy wykreślić: Siedziba firmy: Brzeżany. Brzmienie firmy: Turbinowy młyn amerykański pszeniczny Jakóba hr. Potockiego, wykreśla się z powodu zupełnego zniszczenia przedsiębiorstwa. Dzień wpisu: 23. grudnia 1921. 733

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II
Brzeżany dnia 17. grudnia 1921. 733

Firm. 104. Rg. C. IV. 216. Wpis firmy Spółki z ograni. odpow. Do rejestru wpisano dnia 14. kwietnia

1921. Siedziba firmy: Potylicz ad Rawa ruska. Brzmienie firmy: „Ceramika” Spółka z ogran. odpow. dla wyrobów fajansowych, w Potyliczu. Czas trwania spółki: nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Lwów 21. grudnia 1920 L.R. 19-55. Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabrykacja wszelkiego rodzaju wyrobów fajansowych, w szczególności naczyń kuchennych, dachówek, kafli, cegieł i innych podobnych wyrobów glinianych, oraz sprzedaż tychże artykułów, ewentualnie utworzenie zakładów filialnych dla fabrykacji wyliczonych tu wyrobów lub ich sprzedaży. Kapitał zakładowy spółki: 300.000 Mkp. pełno wpłacony. Do zastępstwa spółki: uprawnieni są zawiadowcy i to każdy z osobna samodzielnie. Nazwiska zawiadowców: Stefan Szasz, architekt w Przemyślu, ul. Kręta 16. Dr. Wolf Pillersdorf, adwokat w Przemyślu, Rynek 22. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują będzie każdy z zawiadowców w ten sposób, że pod wydrakowaną lub pieczęcią wyciśniętą firmą spółki, którykolwiek z nich położy swój podpis z tem ograniczeniem, że zaciągając zobowiązanie wekslowe, sprzedawca nieruchomości, udzielać zezwolenia na przeniesienie udziału na osobę trzecią może spółka tylko przez obu zawiadowców, których kolektywny podpis do ważności tych oświadczeń jest wymagany.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 6. kwietnia 1921. 734

Firm. 317. Rg. A. II. 27. Zmiany i dodatki do wpisanej już firm. Do rejestru wpisano dnia 1. kwietnia 1921. Siedziba firmy: Lwów Podlewskiego 7. Brzmienie firmy: Lambert i Krzysiak. Zmiany: Prokurę udzielono Józefowi Kazimierzowi Lubienieckiemu we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 17. marca 1921. 737

Firm. 360. Sp. III. 83. Zmiany i dodatki odnoszące się już do firmy wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. kwietnia 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Lwowskie Towarzystwo akcyjne browarów. Zmiany: Uchwała Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów odbytem na dniu 23. listopada 1920 stwierdzoną not. do l. rep. 36926 zatwierdzoną postanowieniem Ministrów przemysłu i handlu oraz skarbą z daty Warszawa 14. grudnia P. P. 1243/5 postanowiono: powiększenie kapitału zakładowego wynoszącego 5.600.000 Mkp. o 2.400.000 Mkp. do 8.000.000 Mkp. drogą przewalutowania książkowej wartości nieruchomości i maszyn wynoszącej według bilansu na 30/9 1915 6.717.161 K. czyli 4.702.013 M. na 7.102.013 M. i przelania stąd powstałej różnicy w kwotę 2.400.000 M. do kapitału zakładowego; 2) przeliczenie dotychczas. 9230 akcji po 500 Kor. o 6770 akcji po 500 Mkp. czyli wszystkich 16.000 sztuk akcji na akcje po 500 Mkp. każda, zaś uchwała Walnego Zgromadzenia odbytego na dniu 16. grudnia 1920 stwierdzoną not. do l. rep. 37299 zatwierdzoną postanowieniem Min. Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z daty Warszawa 3. lutego 1921 ogłoszono w „Monitorze Polskim” z 15. lutego 1921 Nr. 36 uchwalono podwyższenie kapitału akcyjnego o dalsze 3.000.000 Mkp. czyli do wysokości 16.000.000 Mkp. drogą emisji 16.000 sztuk nowych akcji po 500 Mkp. pełno wpłaconych na okaziciela opiewających.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 6. kwietnia 1921. 738

Firm. 585. Rg. A. I. 229. Zmiany i dodatki do wpisanej już firmy. Do rejestru wpisano 20. maja 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy dotąd: W. Zimand i Bracia Hammer, dotąd: Zimand i Hammer. Podpis firmy umieszczono w ten sposób, że firmę spółki przez kogobądź wypisana lub pieczęcią wyciśniętą podpisują kolektywnie obaj spółnicy Samuel Hammer i Samuel Zimand.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 10. maja 1921. 739

Firm. 560. Rg. A. I. 229. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 2. maja 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: W. Zimand i Bracia Kammer. Zmiany: Ze spółki wystąpili jawny spółnik Bernard Hammer.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 28. kwietnia 1921. 740

Firm. 327. Rg. A. III. 65. Wpis firmy jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 25. marca 1921. Siedziba firmy: Lwów pl. Krakowski 1. 1. Brzmienie firmy: Eisig Mayer i Ska. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od 16. marca 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowny skład skór. Jawnymi spółnikami są: Eisig Mayer we Lwowie, Żółkiewska 5, Herz Friedman we Lwowie, Panieńska 20. Jakób Donner w Brodach. Do zastępstwa spółki uprawniony jest tylko spółnik Eisig Mayer. Podpis firmy: Pod wypisaniem lub stamplią wyciśniętą brzmieniem firmy podpis spółnika Eisiga Mayera.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 22. marca 1921. 741

Firm. 1569. Rg. C. II. 112. Wykreślenie z rejestru firmy spółkowej. Z rejestru wykreślono dnia 25. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Polskie Towarzystwo Budowlane, Spółka z ogran. odpow. we Lwowie w likwidacji. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego zarządzanego na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 27. listopada 1920 zarządza się wykreślenie firmy z rejestru.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 31. listopada 1921. 746

Firm. 307. poj. II. 95. Zmiany i dodatki do wpisanej już firmy. Do rejestru wpisano dnia 26. marca 1921:

Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Polski Bank krajowy. Następujące zmiany: Prokurę udzielono urzędnikom Banku Janowi Czyżowskiemu i Tadeuszowi Rakowskiemu we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 18. marca 1921. 747

Firm. 105/21. St. IV. 209. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 4. lipca 1921 roku przy stowarzyszeniu. Brzmienie: Spółka hodowców drobita, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Siedziba. Kaba wyłata, sąd powiatowy Juraganów. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wspólne spieniężenie iaj i arabia etc. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Udział obecnie wynosi 100 Mkp. a nie 10 Mkp. Zarząd (dyrekcja) składa się z 2 członków w miejsce 3-ech. Członkami zarządu wybrani na Walnem Zgromadzeniu dnia 3. kwietnia 1921 Franciszek Lehr zawiadowca stacji w Rubie wyznacj. Bolesław Trzbaia, rolnik tamże; dotychczasowi członkowie zarządu Szymon Gracz i Franciszek Makowski i Ide Schick ustąpili.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Wadowice dnia 4. lipca 1921. 753

Firm. 243/21. Stow. IV. 53. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia: W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Urzędnicza spółka spożywcza w Kętach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką”, następujące zmiany: Ustąpili członkowie dyrekcji: Andrzej Stopka, Mieczysław Nowak, Józef Gociko, Władysław Blarowski i Franciszek Bezwiński. Wybrani członkami dyrekcji: Andrzej Grochal, kierownik szkoły w Osieku, Aleksander Głód, oficiel kancelaryjny, Leopold Siederski, oficiel kancelaryjny, Gabriel Łeńczyk nauczyciel Seminarjum nauczycielskiego i Ludwik Podworski inakcjonariusz pocztowy w Kętach zamieszkał.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział II. Wadowice dnia 9. grudnia 1921. 757

Firm. 236/21. Stow. II. 146. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia: W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka oszczędności i pożyczek w Kozach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką”, następujące zmiany: Ustąpili z zarządu: Józef Jancia jako przełożony, Józef Skoczylas zastępca przełożonego i Ignacy Halaś członek zarządu. Wybrani: Ignacy Byrski, rolnik Nr. 94 w Kozach przełożonym zarządu, Szymon Szeftko, majster szewski Nr. 461 w Kozach, zastępca przełożonego zarządu, Józef Jancia ponownie jako członek zarządu.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddz. II. Wadowice, dnia 9. grudnia 1921. 758

Firm. 225/21. Stow. II. 102. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka oszczędności i pożyczek w Trzemeszlu”, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany: Ustąpił członek zarządu Jan Makselan, wybrany w jego miejsce członkiem zarządu Sebastian Mazur, rolnik w Lękach.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddz. II. Wadowice dnia 25. listopada 1921. 759

Firm. 246/21. Stow. II. 68. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka oszczędności i pożyczek w Targanicach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką”, następujące zmiany: Ustąpił zastępca przełożonego zarządu Józef Borgosz, a w jego miejsce wybrany został zastępca przełożonego zarządu Jan Cwiertka, gospodarz w Targanicach Nd. 95.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddz. II. Wadowice dnia 16. grudnia 1921. 765

Firm. 241/21. Stow. III. 77. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka oszczędności i pożyczek w Ślemieniu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką”, następujące zmiany: Ustąpił przełożony zarządu: Ks. Klemens Tatar, wybrany przełożonym zarządu: Ks. Mieczysław Friedberg, wikariusz w Ślemieniu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Wadowice dnia 9. grudnia 1921. 766

Firm. 1508. Rg. A. III. 195. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 22. listopada 1921. Brzmienie firmy: Biuro spedycyjne W. Winiarski i Ska. Siedziba firmy: Lwów. Wspólnicy jawni: Andrzej Winiarski i Szczepan Winiarski w Zniesieniu. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wykonywanie przeprowadzek, miejscowych transportów, opakowania i magazynowania mebli i towarów, dowozu wszelkich przesyłek z koleji i na koleji, ubezpieczenia i konwojowania przesyłek towarów i transportów zaliczkowania towarów, przewozu

ciężarów jako to: kas ogniotrwałych i maszyn wszelkiego rodzaju, przewozu materiałów budowlanych i opałow, wogóle podejmowania wszelkich czynności i wchodzących w zakres biura spedycyjnego i przewozowego łącznie z wykonaniem przewozu samochodami ciężarowymi. Stosunki prawne spółki: Jawna Spółka handlowa od 29. października 1921. Podpis firmy: Firmę zastępują obaj spółnicy łącznie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 3. listopada 1921. 791

Firm. 1178/21. Oddz. C. III. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanej już w rejestrze handlowym firm spółki. Do rejestru Oddział C. wciągnięto: Siedziba firmy: „Dom handlowy Wschód”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Uchwałą spółników z 21. kwietnia 1921 Nr. 33594 zmieniono postanowienia art. V. i 18. kontraktu spółki z daty Kraków 24. lutego 1921 Lr. 22282. Kapitał zakładowy podwyższono do kwoty 1.500.000 Mkp. wpłaconej gotówką w całości. Trzecim zawiadowcą ustanowiono: Józefa Bronisława Czyżowską, zam. w Krakowie ul. Mikołajska 1. 2, która będzie podpisywała firmę spółki w ten sposób, iż pod jej brzmieniem umieści swoje nazwisko. Dzień wpisu: 14. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Kraków dnia 20. października 1921. 827

Firm. 233/21. Stow. III. 77. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka oszczędności i pożyczek w Ślemieniu”, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany: Ustąpili członkowie zarządu: Franciszek Szczelina i Józef Gębczyński. Wybrani członkami zarządu: Jan Marczak rolnik z Lasu i Jan Majdak rolnik z Kurowa.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Wadowice dnia 25. listopada 1921. 78

Spółka Akc. Wydawnicza. Lwów. W uzupełnieniu ogłoszenia Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej Wydawniczej na dzień 10. lutego b. r. o godz. 12 w poł. w salach Red. „Gazety Wileczornej” we Lwowie, ul. Sokola 4, dodaje się jako punkt VII. porządku dzienne tegoż Zgromadzenia wybór rewizorów. Odpowiadając zaś do punktu VI-tego porządku dziennego zmiany statutu podaje się niniejszem, że istotna treść zmierzonych pojedynczych paragrafów opiewających (patrz „Gazeta Lwowska” z 28. stycznia b. r.): Ad § 3. Cele Spółki punkt c) prowadzenie, kupno, sprzedaż, drukarni i zakładów litograf., kłiszarni i t. p. punkt d) prowadzenie biur ogłoszeń, agencji pras. i biur prasowo-inform., punkt e) prowadzenie, kupno, sprzedaż przedsiębiorstw handl., przem. pozostających z wydawnictw. Przy prowadzeniu interesów Ski jest obowiązana Ska przestrzegać obowiązujących przepisów ustawowych i rozporządzeń. Ad § 4. Ogłoszenia Spółki w któremkolwiek piśmie codziennem. Ad § 5. Kapitał Akc. Ski wynosi 70.000.000 Mkp. składający się z 280 sztuk akcji opiewających na kwotę 280 Mkp. Ad § 1. Kier. i Zarząd Ski spoczywa w rękach Rady Zawiadowczej, składającej się z 6 lub 12 członków według uchwały Wal. Zgrom. Akcjonariuszy. Ad § 13. Do zawarcia stosunków prawnych między Ska a członkami Rady Zawiadowczej potrzeba zezwolenia Rady Zawiad. Ad § 19. Dyrekcja jest organem wykonawczym podporządkowanym Komitetowi Wykonawczemu. Ad § 21. Walne Zgromadzenie winno się odbyć w pierwszej połowie każdego kalendarz. roku. Ad § 22. Zwołanie Walnego Zgromadzenia następuje drogą ogłoszenia w któremkolwiek piśmie codziennem lwowskiem. Ad § 23. Każdy z 250 akcji uprawnia do jednego głosu. Ad § 31. Rok Adm. Ski zaczyna się 1. stycznia, a kończy się 31. grudnia każdego roku. Prezes Rady Zawiadowczej. 1178

DOBRA RYCERSKIE

na Pomorzu, w pobliżu dwóch miast okręgowych z wyższymi s kotami, 1800 morgów najlepszej ziemi, las, własne połączenie kolejowe. Zamek z dużym parkiem i stawami. Budynek gospodarczy, martwy i żywy nadkompletny inwentarz w dobrym stanie z powodu choroby do sprzedania, także obcokrajowcom. — Oferty bez-średnio od samych reliktantów uprasza się pod F 1451 do GDAŃSKIE BIURO OGŁOSZEŃ GDAŃSK, LANGENMARKT 15. 1175

ARCYJNY BANK ZWIĄZKOWY S. A.

ODDZIAŁ W KROŚNIE

przyjmuje subskrypcje na akcje II. emisji ZAKŁADÓW PRZEDZALNICZO-TKACKICH S.A. w KROŚNIE, oraz załatwia wszelkie czynności bankowe.

Reklama, dźwignią handlu!